

Rudenī, kad dienas kļūst tumšākas, gaišāk mirdz debesis. Vakara pastaigās ar suņiem bieži lūkojos debesīs un apbrīnoju Dieva darbu. Tik skaisti! Pasaule svin helovīnus, latvieši runā par veļu laiku, man skatoties debesīs nāk prātā vārdi, ko Dievs teica Abrahamam “ Es tevi svētīdams svētīšu un vairodams vairošu tavus pēcnācējus kā debesu zvaigznes..../1.Mozus 22.17/ Un tad gribas pafantazēt, ka tās zvaigznītes ir debesu māju logi, kuri pēc dienas darbiem tiek iedegti. Iemirdzas viens, otrs, vēl citi ... Un tad es prātoju, kurš varētu būt manas māmulītes lodziņš... un man domas saistās ar debesu mājām...

Atradu gudru vīru atziņas, kuras liek domāt par svarīgo

Lūgšana Antuāna de Sent-Ekziperī vārdiem, tā rakstīta vienā no visgrūtākajiem rakstnieka dzīves mirkļiem. Tā mums atgādina par vissvarīgāko:

“Kungs, es nelūdzu brīnumus un vīzijas, bet spēku katrai dienai.

Iemāci man mazo soļu mākslu.

Padari mani vērīgu un attapīgu, lai raibajā ikdienas dzīvē laikus pamanītu atklājumus un pieredzi, kas man svarīgi.

Iemāci man pareizi izmantot manas dzīves laiku. Dāvā man smalku nojautu atšķirt vissvarīgāko no otršķirīgā.

Es lūdzu atturības spēku un mēra sajūtu, lai es nepeldētu pa dzīvi vai nelidinātos mākoņos, bet saprātīgi plānotu dienu, saskatītu virsotnes un tāles, kaut dažreiz atrastu laiku, lai baudītu mākslu.

Palīdzi man saprast, ka sapņi nepalīdz. Ne sapņi par pagātņi, ne sapņi par nākotņi. Palīdzi man būt šeit un tagad un pieņemt šo brīdi kā vissvarīgāko.

Pasargā mani no naivās ticības, ka visam dzīvē jānorit gludi. Dāvā man skaidru apziņu, ka grūtības, sakāves, kritieni un neveiksmes ir tikai dabiskas dzīves sastāvdaļas, pateicoties kurai mēs augam un nobriestam.

Atgādini man, ka sirds bieži strīdas ar saprātu.

Atsūti man īstajā brīdī kādu, kuram ir drosme man pateikt patiesību, bet pateikt to ar mīlestību!

Es zinu, ka daudzas problēmas atrisinās, ja nekas netiek pasākts, tad nu iemāci man pacietību.

Tu zini, cik ļoti mums nepieciešama draudzība. Ļauj man būt cienīgam saņemt šo skaistāko un maigāko likteņa dāvanu.

Dod man bagātu fantāziju, lai īstajā brīdī, īstajā laikā, īstajā vietā, klusējot vai runājot, es sniegtu kādam nepieciešamo siltumu.

Padari mani par cilvēku, kurš prot uzrunāt tos, kas atrodas pašā “apakšā”.

Pasargā mani no bailēm kaut ko dzīvē palaist garām.

Dod man nevis to, ko es vēlētos, bet to, kas man tiešām ir nepieciešams.

Iemāci man mazo soļu mākslu”.

* * * * *

Ceru, ka daudzi atzīs ļoti pamācošos vārdus, ko 56 gadu vecumā pirms savas nāves teicis kompānijas "Apple" dibinātājs, miljardieris Stīvs Džobss:

"Biznesā es sasniedzu visaugstāko punktu, citu acīs mana dzīve ir bijusi liela veiksmē, taču, izņemot darbu, dzīve man ir sagādājusi maz prieka. Bagātība ir vienkārši fakts manā dzīvē, pie kā esmu pieradis. Kad tagad slims guļu gultā un

atceros savu dzīvi, saprotu, ka bagātība ir bezjēdzīga un niecīga attiecībā pret nāvi. Jūs varat atrast kādu, kurš vadīs jūsu automašīnu vai darīs darbu jūsu labā, bet pat par visu naudu, kas jums ir, jūs neatradīsiet cilvēku, kurš "nesīs" jūsu

slimību. Var pazaudēt kādu materiālu lietu un to atrast, bet nevar atrast un nopirkt pazaudēto dzīvi. Jo paliekam vecāki un gudrāki, jo saprotam, ka: varam nēsāt 300 vai 3000 dolāru vērtu pulksteni, tie abi rādīs vienādu laiku; varam nēsāt 30 vai 300 dolārus vērtu maku, tajos abos var ielikt vienādi lielu naudas summu; var būt 150 000 vai 30 000 dolāru vērtā automašīna, to cenas neizmainīs attālumu līdz izvēlētajai vietai un to sasniegsiet kā ar vienu, tā otru automašīnu; jūs varat dzert 100 vai 300 dolārus vērtu vīnu, taču kaifs no abiem būs vienāds; jums var būt 300 vai 3000 kvadrātmetrus liela dzīvojamā māja, taču abās jutīsieties vienādi vientuļš. Iekšējo laimi nodrošina ne jau materiālās vērtības. Jūs varat

lidot ar ekonomiskās vai pirmās klases lidmašīnu, bet avārijas gadījumā kritīs kā viena, tā otra, un jūs līdz ar tām. Visīstākā laime ir: ja jums ir draugi vai kāds, ar ko parunāt. Nemāciet bērnus būt bagātiem, māciet viņus būt laimīgiem, jo tad, kad viņi izaugs, viņi zinās nopirktā vērtīgumu, nevis cenu. Ēdiet ēdienu kā zāles, pretējā gadījumā zāles ēdīsiet kā ēdienu. Tie, kuri jūs mīl, vienmēr būs kopā ar jums, pat ja arī šķitīs, ka ir 100% iemesls atteikties no jums, viņš vai viņa vienalga atradīs kaut vienu iemeslu noturēties un būt kopā ar jums. Ir liela atšķirība starp "būt cilvēkam" un "būt cilvēcīgam". Ja gribat pa dzīvi iet ātri- ejat viens, bet ja gribat iet tālu- ejat kopā! Novērtējiet tos, kuri visos dzīves etapos ir kopā ar jums!"

* * * * *

...todien viņš likās citāds. Viņa skatiens bija kaut kur tālumā. Tagad man šķiet - varbūt viņš nojauta, ka tā ir viņa dzīves pēdējā diena.

Es piegāju pie viņa un sasveicinājos. Vectēvs klusēja. Es apsēdos viņam blakus un viņš pēkšņi iesaucās: - šodien ir inventarizācijas diena, dēls!

- Inventarizācijas? - pārsteigts pārjautāju.

- Jā. Zaudēto sapņu inventarizācija. - Pēc brīža viņš turpināja: - Es uzaugu kalnainā apvidū un vienmēr sapņoju uzkāpt pašā augstākajā virsotnē. Tā arī to neizdarīju. Es gandrīz sāku studēt inženierzinātnes, bet vecāki nevarēja samaksāt par studijām. Es gribēju ceļot, bet darbs tēva galdniecībā paņēma visu manu laiku. Tik daudz nepabeigta, tik daudz neizteiktas mīlestības, tik daudz neizmantotu izdevību... Tajos trīsdesmit gados, kurus pavadīju laulībā ar Ritu, šķiet tikai kādas četras, piecas reizes pateicu, ka viņu mīlu.

Viņa skatiens pievērsās man: - Tāds ir manu zaudēto sapņu saraksts. Man tas neko vairs nepalīdz, bet tev gan. Es tev to dāvinu, lai tu savu inventarizāciju varētu veikt laicīgāk. Vai zini kas ir sliktākais ko cilvēks var izdarīt?

- Nezinu, neesmu par to domājis. Varbūt kādu apzagt, nodarīt pāri, vai domāt ļaunas domas?

Vectēvs pašūpoja galvu un teica: - Sliktākais ko cilvēks var izdarīt ir kaut ko neizdarīt.

Nākamajā dienā pēc vectēva bērēm es pārnācu mājās un sāku savu inventarizāciju.

*

Kad tu pēdējo reizi veici inventarizāciju savai dzīvei? Kāda bija gala atskaite?

Ko no visa, par ko esi sapņojis, jau esi paspējis realizēt, bet ko vēl atliec uz "*kad būs vairāk...*" reizi?

Pēc kā ilgojas tava sirds?

Ko tu gaidi?

Par ko priecājas tava sirds?

* * * * *

* 8.-9.novembris - GLS vadītāju konference Rīgā

* 24.novembris – Mūžības svētdiena

* 30.novembrī Priekules Kultūras namā pulksten 11 norisināsies ikgadējais Adventa Labdarības tirdziņš. Tirdziņš nu jau tradicionāli norisināsies sestdienā pirms pirmās Adventes un ir kā Priekules draudžu kopīgs ieguldījums novada vientuļo senioru un mazturīgo ģimeņu atbalstam svētku laikā. Atnāc, un kopīgi pavadītā diena nesīs prieku gan Tev, gan arī cilvēkiem, kam tas nepieciešams visvairāk!

* 1.decembrī – pirmā Adventa svētdiena!

Slimnīcā ieveda 13 gadīgu meiteni, kura bija norijusi veselu sauju ar zālēm, tā gribēdama izbeigt savu dzīvi. Psihologs viņai vaicāja:

- Vai esi gatava atgriezties skolā?
- Nē, neieredzu skolu. Labāk gribu palikt šeit. Vēl labāk, ja būtu nomirusi.
- Vai skolā atgadījies kas slikti?
- Skolā viss ir slikti. Es esmu muļķe. Visi skolotāji to saka. Neviens ar mani negrib draudzēties.
- Bet tu esi skaista meitene. Ja tu...
- Es neesmu skaista. Es esmu neglīta. Pat mana mamma man to saka. Es vispār neesmu nekas.

Pievērs uzmanību kāda būtiska atšķirība ir sacīt: "man nepaveicās trīs reizes" vai "es esmu neveiksminieks" (S.J. Hajakava)

Vai esi piedzīvojis atgrūšanas vai atraidīšanas sāpes?

Varbūt tu pats esi kādu atgrūdis vai atraidījis?

Tādos brīžos ir sajūta, ka neesi nevienam vajadzīgs, esi nekas...

Katrs cilvēks kaut reizi savā dzīvē jūtas nevērtīgs, nespēcīgs, neveiksmīgs. Pārlasi stāstu Lūkas evaņģēlijā 19:1-10 par Čaķeju, un pārdomā, kā Jēzus skatās uz tavām un manām neveiksmēm, kļūdām, nepilnībām.

Viņš neatgrūž, Viņš nenosoda, Viņš nekritizē.

Viņš pieņem, dod mums cerību, iespēju un izmaiņas.

Viņš atnāk pie mums, apķer mūs un saka - Es tevi ļoti mīlu, tieši tādu, kāds tu esi.

*

Bet Jēzus, tai vietā nācis, paskatījās uz augšu un uzrunāja viņu: "*Čaķej, kāp steigšus zemē, jo Man šodien jāiegriežas tavā namā.*" (Lūkas 19:5)

*

Rakstos mēs redzam, kā Dievs savas misijas labā izmanto nepilnīgus cilvēkus. Viņš neaicināja populāros, bagātos vai veiksmīgos turpināt savu kalpošanu, bet gan nabadzīgos, salauztos un uzticīgos. Es tikai varu iedomāties, cik samulsuši bija farizeji un reliģiskie vadītāji, skatoties uz cilvēku komandu, kuru pasludinātais Pestītājs bija sapulcējis.

Abrahams-bija vecs;

Elija - prātoja par pašnāvību;

Jāzeps - tika ļaunprātīgi izmantots;

Ījabs - bankrotēja;

Mozum - bija runas problēmas;

Gideons - bija bailīgs;

Samsons - bija kārs uz sievietēm;

Rahaba - bija prostitūta;

samariešu sieviete - daudzkārt šķīrusies;

Noa - bija dzērājs;

Jeremija - bija pārāk jauns;

Jēkabs - bija krāpnieks;

Dāvids - bija slepkava;

Jona – bēga no Dieva;

Naomi - bija atraite;

Pēteris - trīs reizes noliedza Kristu;

Marta - visu laiku par visu satraucās;

Čaķejs - bija maza auguma un mantkārīgs;

Mācekļi - aizmieg lūdzoties un aizmūk;

Pāvils - farizejs, kurš vajāja kristiešus pirms kļūšanas par kristieti.

Ja jums kādreiz liekas, ka neesat nekas, ka neko neprotat un neesat pietiekami cienīgs, atcerieties, ka Jēzus lietoja virkni kļūdainu cilvēku, lai dalītos Cerībā ar kļūdaino pasauli. Viņā atrodam atjaunošanos un pārveidošanu. Jēzus neaicina apdāvinātos, **Viņš apdāvina aicinātos**. Un neatkarīgi no tā, ko esat piedzīvojis dzīvē, atcerieties, ka tas pats Spēks, kas uzvarēja kapu, caur Dieva Garu dzīvo arī jūsos.

(Jarrīds Vilsons)

*

Dievs, visa Radītājs, mīl mūs bez nosacījumiem, un mums, mūsu skaistumā un pat ierobežojumos, Dieva acīs piemīt īpaša vērtība un cieņa. Mūsu Radītājs atgādina mums par šo dievišķo apskāvienu, izlejot pār mums tik daudzas dāvanas: dabā, mūsu pašu talantos, apkārtējos cilvēkos, zemes augļos. Viscabiskākā atbilde uz šo maigo mīlestību un Dieva uzticību ir – mīlēt Dievu, turēt godā Dieva dāvanas un mīlēt citus cilvēkus bez nosacījumiem, tāpat kā mīl mūs.

(Kevins O'Braiens)

Dievs meklē cilvēkus, ar kuriem Viņš varētu paveikt neiespējamo.

Cik žēl, ka mēs plānojam tikai to, ko varam izdarīt pašu spēkiem.

A.W.Tozer

Bībeles lasījumi novembrī

28.10.-03.11. Psalmi 125-127, Apustuļu d. 11-12

4. - 10.11. Psalmi 128-130, Apustuļu d. 13-14

11. - 17.11. Psalmi 131-133 Apustuļu d. 15-16

18. - 24.11. Psalmi 134-136, Apustuļu d. 17-18

25.11.-01.12. Psalmi 137-139, Apustuļu d. 19-20

* * * * *

Sveicam dzimšanas dienā!

4.11. - Zenta Sisene

14.11. - Inese Dombrovska

23.11. - Guntars Lašauri- 35

23.11. – Agnese Goloborodko

25.11. - Liene Freiberga - 45

28.11. - Inese Malūka

30.11.- Ingrīda Šeflere

Pārbaudījumi nav ticības ienaidnieki, bet gan iespējas pierādīt Dieva uzticamību.

Nezināms

* * * * *

Šis teksts līdzīgs lūgšanai un atrasts 1962. gadā kādā vecā Baltimoras baznīcā. Autors nav zināms.

«Ej savu ceļu caur troksni un burzmu, atceroties to mieru, kas var būt klusumā. Nenodod sevi, dzīvo, cik vien iespējams, labās attiecībās ar jebkuru cilvēku. Runā taisnību – klusi un skaidri un klausies citos cilvēkos, pat tajos, kuri ir neizglītoti un dažkārt ar prātu apdalīti, jo arī viņiem ir savs stāsts.

Izvairies no skaļiem un agresīviem cilvēkiem, viņi bojā garastāvokli. Nesalīdzini sevi ar citiem, jo salīdzinot Tu riskē sajusties nevērtīgs vai arī iedomīgs. Vienmēr būs kāds, kurš būs lielāks vai mazāks kā Tu. Pricējies par saviem plāniem tāpat, kā Tu pricējies par saviem sasniegumiem.

Interesējies par savu amatu vienmēr, lai cik tas pieticīgs arī būtu – tas ir dārgakmens, salīdzinot ar citām lietām, kuras Tev pieder. Esi piesardzīgs savās lietās, jo pasaule ir pilna apmāna. Taču neesi akls pret labiem darbiem: daudzi cilvēki tiecas pēc lieliem ideāliem un dzīve ir pilna varonības. Esi Pats. Netēlo draudzību. Neesi cinisks mīlestībā –

salīdzinājumā ar tukšumu un vilšanos, tā ir tikpat svarīga kā zāle.

Ar labu sirdi pieņem to, ko piedāvā Tev gadi un ar pateicību atvadies no jaunības. Stiprini savu garu, jo nelaimes gadās ik pa laikam un no tām neviens nav pasargāts. Nemoki sevi ar to, kas ir neiespējams un nerasniedzams. Daudzas bailes rodas no vientuļības un noguruma. Esi disciplinēts attiecībā pret sevi – tas ir veselīgi, taču nemoki sevi.

Tu esi Visuma bērns – ne mazāk kā koki un zvaigznes: Tev ir tiesības būt šeit. Un pat tad, ja Tev tas nav skaidrs vai acīmredzams, pasaule iet tā, kā tai jāiet. Esi mierā ar Dievu pat tad, ja to nesaproti. Šajā trokšņainajā dzīvē, lai ar ko Tu nodarbotos un par ko sapņotu, sargi mieru savā dvēselē.

Ar visu to, ka apkārt ir viltus, vienmuļš darbs un zuduši sapņi, pasaule tomēr ir skaista. Esi pret to uzmanīgs un saudzē to. Pacienties būt LAIMĪGS”.

* * * * *

☺ ☺ ☺ Svētdienas skolas nodarbībā skolotāja stāstīja par to, kā tika radīti cilvēki un arī viss pārējais Mazais Jānītis, kas bija viens no Svētdienas skolas bērniem, stāsta laikā īpašu uzmanību pievērta tam, ka Ieva tika radīta no Ādama ribas.

Pēc dažām dienām mamma manīja, ka dēls ir apgūlies gultā, it kā būtu slims.

- “Kas tev kaiš?” vaicāja mamma.

- “Man sānos ir sāpes. Man šķiet, ka man būs sieva.”